

шиха да отидатъ въ една близка борова гора, за да се поправи здравето на болната му майка. Когато пристигнаха тамъ, тѣ се отдалечиха въ срѣдата на гората и си построиха за врѣменно жилище единъ голѣмъ *шатъръ* (чадъръ, палатка). Въ шатъра се събираше цѣлото семейство. Денемъ всичкото семейство се расхождаше подъ боровитѣ сѣки на чистъ въздухъ, а нощъ се прибираше усмотено подъ покрива на широкия шатъръ. Марселови отидоха въ тази *безлюдна* гора по съвѣтитѣ на лѣкаря, за да се поправи майка имъ отъ грѣдната болѣсть, която я бѣ намѣрило. Въ такава гора ходятъ ония болни, които или сж вече хванати отъ грѣдната болѣсть, или пъкъ наближава да се разболѣятъ отъ нея. Ако човѣкъ прѣдвари и отиде отъ рано да се лѣкува въ борова гора, той може много лесно да се изцѣри отъ опасната болѣсть *олтика*.

Въ нашето отечество, България сжщо тѣй има борови гори, една отъ тѣхъ се намира около ст. *София*. Всѣко лѣто тамъ ходятъ болни хора, за да си поправятъ здравето. Блажени сж тия хора, които живѣятъ близу до такѣва гори.

Единъ день Марселовиятъ баща, Марселъ и майка му излѣзоха да си направятъ обикновената разходка изъ боровата гора на чистъ въздухъ. Въ шатъра оставиха само кученцето си *левчо* и малката *Жана*, която бѣ заспала. Бащата на трѣгване бѣ взелъ пушката, дано случайно убие нѣкой дивечъ. Този пжтъ тѣ се отдалечиха малко повече отъ шатъра, отколкото други пжтъ.

Като се умориха, сѣднаха да си починатъ на повалена суха *борика*. Още не си отджхнали, ето че гласътъ на кучето имъ левчо ги накара да се върнатъ отново и набързо въ шатъра. Колкото приближаваха, толкова по-силно чуваха да лае кучето. Дрезгавината на левчовия гласъ ги стрѣсна и тѣ захванаха да тичатъ, за да видятъ да не е влѣзълъ въ шатъра крадецъ.